

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(மூன்றாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

அத்யாயம் – 3

3-1 நித்யநிர்த்தோஷ அநி:ஸீம கல்யாண குணசாலிநீ

அஹம் நாராயணி நாம ஸா ஸத்தா வைஷ்ணவீ பரா

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்கினாள் – என்றும் இருப்பவளும், தோஷங்கள் அற்றவளும், எல்லையற்ற திருக்கல்யாண குணங்கள் கொண்டவளும் ஆகிய நான், நாராயணி எனப்படுகிறேன். உயர்ந்த விஷ்ணுவுக்கு ஏற்றவளாக உள்ளேன்.

3-2 தேசாத்காலாத்ததா ரூபாத் பரிச்சேதோ ந மே ஸ்ம்ருத:

ஸம்வித்திரேவ மே ரூபம் ஸர்வ ஐஸ்வர்யாதிகோ குணா

பொருள் – காலம், தேசம் போன்றவற்றால் அளவுபடாமல் உள்ள எனது ரூபம் ஞானமயமானதாகும். ஐஸ்வர்யம் முதலானவை எனது குணங்களாக உள்ளன.

3-3 ஸ்வ ஸ்வாதந்தர்யவசேநைவ விபாகஸ்தத்ர வர்த்ததே

விஜ்ஞாந ஐஸ்வர்ய சக்த்யாத்மா விபாகோ ய: ஸ ஈரித:

பொருள் – இந்தக் குணங்களின் மாறுபாடுகள் என்பவை எனது ஸங்கல்பத்தாலேயே ஏற்படுகின்றன. இவற்றை நான் சுதந்திரமாகவே கட்டுப்படுத்துகிறேன். இப்படியாக உள்ள இவை ஞானம், ஐஸ்வர்யம், சக்தி என்று வெளிப்படுகின்றன.

3-4 விஜ்ஞான ஐஸ்வர்ய சக்தீ நாம உந்மேஷஸ்த்வபரோ அநுநா

அதர்க்யாயா மம உத்யத்யா நியோகாந்ஹியா ஸதா

பொருள் – சுத்தமான ஸ்ருஷ்டி காலத்தின்போது நான் கண்கள் திறக்கும்போது ஞானம், ஐஸ்வர்யம் மற்றும் சக்தி ஆகியவை வெளிப்படுகின்றன. தாழ்ந்தவையாக உள்ள மூன்று குணங்களின் (ஸத்வ, ரஜோ, தமஸ்) ஸ்ருஷ்டி காலத்தின்போது நான் இரண்டாவது முறையாக எனது கண்களைத் திறக்கிறேன்.

3-5 இச்சயாந்யதக்ருதம் ரூபம் ஆஸீத் ஞானாதிகே த்ரிகே

யதைவக்ஷுரஸ: ஸ்வச்சோ குடத்வம் ப்ரதிபத்யதே

பொருள் – எனது ஸங்கல்பம் காரணமாக எனது ரூபமானது ஞானம் முதலான மூன்று குணங்களாக வெளிப்படுகிறது. தெளிவான கரும்புச்சாறானது எவ்விதம் தெளிவற்ற கருப்பஞ்சாறாக மாறுகிறதோ, அது போன்று

3-6 தத்வத்ஸ்வச்சமயம் ஞானம் ஸத்த்வதாம் ப்ரதிபத்யதே

ரஜஸ்த்வம் ச மம ஐச்வர்யம் தமஸ்த்வம் சக்திரப்யுத

பொருள் – அசுத்தமான ஸ்ருஷ்டி காலத்தின்போது எனது ஞானம் என்பது ஸத்வம் என்றும், ஐச்வர்யம் என்பது ரஜஸ் என்றும், சக்தி என்பது தாமஸம் என்றும் மாறித் தோன்றுகின்றன.

3-7 ஏதே த்ரயோ குணா: சக்ர த்ரைகுண்யம் இதி சப்த்யதே

ரஜ: ப்ரதாநம் தத் ஸ்ருஷ்டௌ த்ரைகுண்யம் பரிவர்த்ததே

பொருள் – சக்ரனே! இந்த அடிப்படையான மூன்று குணங்களும் த்ரைகுண்யம் என்று வழங்கப்படும். ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் இந்த த்ரைகுண்யம் என்பது தனது நிலையை மாற்றிக்கொண்டு, ரஜோ குணம் மட்டுமே மேலோங்கி உள்ளது போன்று இருக்கிறது.

3-8 ஸ்திதௌ ஸத்த்வ ப்ரதாநம் தத் ஸம்ஹ்ருதௌ து தமோமுக்யம்

அஹம் ஸம்விந்மயீ பூர்வா வ்யாபிந்யபி புரந்தர

பொருள் – புரந்தரனே! ஸ்ருஷ்டிக்குப் பின்னர் உள்ள இருப்பு காலத்தில் ஸத்வ குணம் மேலோங்கி உள்ளது. அதன் பின்னர் உள்ள ப்ரளய காலத்தில் தாமஸ குணம் மேலோங்குகிறது. நான் எப்போதும் எங்கும் பரவியபடியே உள்ளேன்.

3-9 அதிஷ்டாய குணாந் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸ்ம்ருதி காரிணீ

நிர்குணாபி குணநேதாந அதிஷ்டாயாத்ம் வாஞ்சயா

3-10-1 சக்ரம் ப்ரவர்த்த்யாம் யே கா ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதித்யந்தரூபகம்

பொருள் – இந்த மூன்று குணங்களையே அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு நான் ஸ்ருஷ்டி, இருப்பு மற்றும் ப்ரளயம் ஆகிய நிலைகளை நிர்வாகம் செய்கிறேன். இந்தக் குணங்களால் நான் மாற்றம் அடையாதவளாக உள்ளேன். இவற்றை எனது இச்சை காரணமாகவே நியமித்து, இந்த ஸ்ருஷ்டி, இருப்பு மற்றும் ப்ரளயம் என்ற சக்கரத்தை சுழலும்படிச் செய்கிறேன்.

குறிப்பு – இங்கு உள்ள “நிர்குணம்” என்ற பதம் காண்க. இதனை அத்வைத ரீதியில் எடுத்துக் கொண்டு, “குணங்கள் அற்ற” என்று படிக்கக் கூடாது. இந்தப் பதத்தை, “குணங்களால் மாறுபாடு அடையாத, பாதிப்பு அடையாத” என்ற பொருளிலேயே கொள்ளவேண்டும். இப்பதம் இந்தப் பொருள் கொண்டால் மட்டுமே அந்த வரியானது சரியான அர்த்தம் அளிப்பதை உணரலாம்.

3-10-1 விதாத்வயம் ஸமாஸ்தாய ஞானாத்யே து யுக்தரயே

3-11 சுத்தேதரவிபாகேந கிம் அர்த்தம் த்வம் ப்ரவர்த்தஸே
விதயோரநயோ: பத்மே ஸம்பந்த: க: பரஸ்பரம்

3-12-1 ஏதத்ப்ருஷ்டா மயா ப்ருஹி நமஸ்தே பத்மஸம்பவே

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம் , “தாமரையில் அமர்ந்தவளே! ஞானம் முதலான குணங்களை உடையவளான நீ, அந்தக் குணங்கள் கொண்டு ஸ்ருஷ்டி முதலானவற்றில் ஏன் இரண்டு விதமாக மாறுபட்டு உள்ளாய் (இரண்டுவிதம் – சுத்த ஸ்ருஷ்டி, தாழ்வான படைப்புகள்) ? தாமரையில் உதித்தவளே! உன்னை வணங்கிக் கேட்டும் எனக்கு இதற்கான விடையை நீ அளிப்பாயாக”, என்றான்.

3-12-2 அநியோஜ்யம் மம ஐச்வர்யம் இச்சைவ மம காரணம்

பொருள் – இந்திரனிடம் மஹாலக்ஷ்மி கூறத்தொடங்கினாள் – எனது ஐச்வர்யம் என்பது அனைத்துவிதமான அதிகாரங்களும் கொண்டதாக உள்ளதாகும். எனது ஸங்கல்பமே இவை அனைத்தையும் படைப்பதற்கான காரணமாக உள்ளது.

3-13 முஹ்யந்த்யத்ர மஹாந்த: அபி தத்த்வம் ச்ருணு ததாபி மே

ஈசேசிதவ்ய பாவேந பரிவர்த்ததே ஸதா ஹி அஹம்

பொருள் – இந்த உண்மைகளை அறிஞர்களில் கூட சிலர் கவனிக்கத் தவறுகின்றனர் – உனக்கு நான் விவரிப்பதைக் கேட்பாயாக. நான் எஜமானியாகவும், தொண்டு செய்பவளாகவும் உள்ளேன்.

விளக்கம் – ஈசேசிதவ்யம் என்பதை “ஈச + ஈசிதவ்ய” என்று பிரிக்க வேண்டும். ஈச என்பது எஜமானத்வம், ஈசிதவ்ய என்பது எஜமானனுக்கு அடங்கி நடத்தல் என்பதாகும். இங்கு, தான் தனது பதியாகிய நாராயணனுக்குத் தொண்டு புரிபவளாகவும், மற்ற ஜீவாத்மாக்களுக்கு எஜமானியாக உள்ளதாகவும் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம். அல்லது நாராயணனின் ஈச்வரத்தன்மைக்கு இவள் எஜமானியாக உள்ளதாகவும் கொள்ளலாம் – இதனை அடுத்த ச்லோகம் கூறுகிறது. ஈச்வரத்தன்மைக்கு எஜமானன் என்னும்போது, அவனைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்று பொருள் அல்ல; அவன் ஜீவன்களைக் காக்கப் பரிந்துரைப்பது (புருஷகாரம்), அவனை அண்டுவதற்குப் பாலமாக இருப்பது, அவனது குணங்கள் மட்டுமே நம்மீது விழும்படிச் செய்வது போன்றவையாகும்.

3-14 ஈசோ நாராயணோ ஞேய ஈசதா தஸ்ய சாபி அஹம்

ஈசிதவ்யம் து விஜ்ஞேயம் சித் அசித் ச புரந்தர

பொருள் – புரந்தரனே! நாராயணனே அனைத்திற்கும் ஈச்வரனாக உள்ளான். அவனது ஈச்வரத்தன்மையாக நானே உள்ளேன். ஒன்றுக்கு அடிமையாக உள்ளது என்பது சித் மற்றும் அசித் என்று இரண்டு வகையாக உள்ளன.

விளக்கம் – ஸர்வேச்வரனான நாராயணனின் ஈச்வரத் தன்மைகள் தன் மூலமாகவே வெளிப்படுவதாகக் கூறுகிறாள். உயிர்களுக்கு உதவும்படி பரிந்துரைப்பது (புருஷகாரம்), உயிர்களிடம் அவன் தனது குணங்களை மட்டுமே காண்பிக்கும்படிச் செய்வது – போன்ற பலவற்றையும் கூறலாம்.

15. சித் சக்திஸ்து பரா தத்ர போக்த்ருதாம் ப்ரதிபத்யதே
போக்ய உபகரண ஸ்தாந ரூபம் தஸ்யா அசித்பதம்

பொருள் – அனைத்தையும் அனுபவிக்கவல்லதாக உள்ள சேதனங்களும், அந்தச் சேதனங்களால் அனுபவிக்கக் கூடியதாக உள்ள அசேதனங்களும் என்னால் நியமிக்கப்படுகின்றன.

3-16 அநாத்யா ஸமாவித்தா ஸா சித்சக்திரவித்யயா
மத்ப்ரவர்த்தித்யா நித்யம் சித்சக்திர் போக்த்ருதாம் கதா.

பொருள் – இப்படிப்பட்ட அசேதனங்கள், எல்லையற்ற காலமாக அவித்யை என்னும் அறியாமையில் என்னால் மூழ்கடிக்கப்பட்டபடியே உள்ளன. (சேதனங்கள்) இவை அனைத்தையும் அனுபவிக்கும்படி நான் செய்கிறேன்.

3-17 அஹம் மமத்வஸம்பந்தாத்தத்ய சித்ஸ்வேநாபி மந்யதே
அவித்யா ஸா திரோபாவம் வித்யயா யதி வை யதா

3-18 சித்சக்திர் நிரபீமாநா ததா மத்பாவமேஷ்யதி
தாம் வித்யாம் சுத்தமார்க்கஸ்தாம் பரவ்யூஹாதி ரூபிணி

பொருள் – இவை (சேதனங்கள்) தங்களுடைய அஹங்காரம் என்பதன் காரணமாக அசேதனங்களுடன், “இவை என்னுடையது, இது நான்”, என்ற தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றன. தகுந்த நேரத்தில் உண்டாகும் ஞானம் மூலம், இத்தகைய அவித்யை (அறியாமை) விலகிவிடுகிறது. தங்களுடைய அஹங்காரம், மமகாரம் முதலானவற்றைக் கைவிட்டவுடன், எனது ஸ்வபாவம், ஸ்வரூபம் ஆகியவை புலப்படுகின்றன. சுத்தமான ஸ்ருஷ்டியின் போது உயர்ந்த வ்யூஹங்களாக, இந்த ஞானம் என்னால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

3-19 ப்ரவர்த்தயாமி காருண்யாஜ்ஞான ஸத்பாவதர்சிநீ
ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவோ அயம் ஸம்பந்தோ விதியோர்த்வயோ:

பொருள் – இப்படியாக எனது கருணை மூலம் எனது ஸ்வபாவத்தை உணரும் ஞானத்தை நானே அளிக்கிறேன். ஆக சித் – அசித் என்ற இரண்டின் மூலமும் எனது ரக்ஷகத்தன்மை – ரக்ஷிக்கப்படும் தன்மை ஆகிய இரண்டும் வெளிப்படுகிறது.

3-20 விதா ரக்ஷதி சுத்தாத்யா ரக்ஷயதே ச விதாபரா
ஏதத்தே கதிதம் சக்ர கிம் பூய: ச்ரோதுமிச்சஸி

பொருள் – இப்படியாக எனது ஸ்ருஷ்டியில் ஒரு பிரிவு காப்பதாகவும், மற்றொரு பிரிவு காக்கப்படுவதாகவும் உள்ளது. சக்ரனே! இதனைத் தவிர வேறு ஏதேனும் நீ அறிய விரும்புகிறாயா?

3-21 ஈசேசிதவ்யபாவேந கிம் அர்த்தம் த்வம் ப்ரவர்த்தஸே
ஈசிதவ்யம் கியத்பேதம் கிம்ரூபம் தத்ர மே வத

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “நீ எஜமானத்தன்மை – தொண்டு செய்யும் தன்மை ஆகிய இரண்டும் கூடியவளாக உள்ளதன் பொருள் என்ன? எத்தனை வகையான தொண்டு புரிபவர்கள் உள்ளனர்? (அல்லது நீ தொண்டு புரியும் பாவத்தில் உள்ளபோது, எத்தனை பிரிவுகள் உள்ளன?) அவர்களின் ஸ்வரூபம், வேறுபாடுகள் என்ன என்று கூறுவாயாக”, என்றான்.

3-22 ஸ்வபாவோ நாநுயோஜ்ய: அயம் மம நாராயணஸ்ய ச
ஈச: அஹம் ஈசிதவ்யோ ந ஸ ச தேவ: ஸநாதந:

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி இந்திரனிடம் கூறத் தொடங்கினாள் – என்னுடைய ஸ்வரூபம் மற்றும் நாராயணனின் ஸ்வரூபம் குறித்துக் கூறுகிறேன். நாங்கள் இருவருமே மிகவும் பழைமையான (தொடக்கம் அற்ற) தெய்வங்கள் ஆவோம். எங்களைக் காட்டிலும் வேறு பழைமையான தெய்வங்கள் இல்லை. எங்களுக்கு மேலான தெய்வமும் ஏதும் இல்லை. நாங்கள் யாருக்கும் அடிமைப்பட்டவர்கள் அல்ல. இதில் உனக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் அவசியம் இல்லை.

3-23 ஈசிதவ்யம் த்விதா ப்ரோக்தம் விதசித்வ்யதிரேகத:

சித்சக்தி போக்த்ருபாத்ர ஸா ச சித் உபதாரிணீ

பொருள் – அடிமைப்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்களானவை சித் மற்றும் அசித் என்று இரண்டு வகைப்படும். சித் என்பது அனுபவிக்கக்கூடிய திறன் பெற்றது, அதற்கு ஏற்ற ரூபங்களை எடுக்கிறது.

3-24 போக்யோபகரண ஸ்தாநை: அசித்சக்தி: த்ரிவிதா ஸ்திதா

ப்ரஸரந்த்யாஸ்த்ருதீயம் மே ஸா ச பர்வ ஸ்ம்ருதம்புதை:

பொருள் – அசித் வஸ்துக்களானவை அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களாக உள்ளன. இவை மூன்று வகைப்படும் (மூன்று குணங்கள், ஸத்வசூந்யம் – ஸத்வம் இல்லாத நிலை, சுத்தஸத்வம் – ஸத்வம் மட்டும் உள்ள நிலை). இதுவே எனது மூன்றாவது நிலையாக ஆகம பண்டிதர்கள் கூறுகின்றனர்.

3-25 விபக்தே அபி தே ஏதே சக்தீ சித் அசித் ஆத்மிகே

மத்ஸ்வச்சந்த்யவசேநைவ மம ரூபே ஸநாதநே

பொருள் – எனது விருப்பத்தின் காரணமாகவே நான் சித்தாகவும் அசித்தாகவும் உள்ள இரு விதமான சக்தி ரூபங்கள் எடுக்கிறேன். இதன் மூலம் எனது நிரந்தரத்தன்மையை நான் வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளேன் (அல்லது – இவை எனது நிரந்தரத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன – என்றும் கூறலாம்).

3-26 சித்சக்தி: விமலா சுத்தா சிந்மய்யாநந்த்ரூபிணீ

அநாத்ய வித்யா வித்தேயமித்தம் ஸம்ஸரதி த்ருவம்

பொருள் – சித் என்பவை தோஷங்கள் அற்றவை, தூய்மையானவை, ஆனந்தம் நிரம்பியவை, ஞானமயமானவை. ஆனால் இவை அவித்யை (அறியாமை) காரணமாக எண்ணற்ற பிறப்பு – இறப்பு என்னும் சுழற்சியில் உழன்றபடி உள்ளன.

3-27 அசித் சக்தி: ஜடாப்யேவமசுத்தா பரிநாமிணீ

த்ரிகுணாபி மமைவேதம் ஸ்வாச்சந்த்யாத் ப்ரவிஜ்ஞும்பிதம்

பொருள் – அசித் என்பது ஜடமானது, தோஷங்களுடன் கூடியது, மூன்று குணங்களுடன் கூடியது ஆகும். இவ்விதம் இவை இருந்தாலும், நான் எனது இச்சை காரணமாக இவையாகவும் பரிணமிக்கிறேன்.

3-28 தூமகேதுர்யதா தூமம் தீப்யமாநோ பஜேத் ஸ்வயம்

சுத்த ஸம்வித்ஸ்வரூபாபி வர்த்தே அஹம் அசிதாத்மநா

பொருள் – கொழுந்து விட்டு எரியும் தீயானது தானாகவே புகையை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளது. இது போன்று, நான் தோஷம் அற்றவளாக உள்ளபோதிலும் (ஞான ஸ்வரூபியாக உள்ள போதிலும்), எனது இச்சை காரணமாக அசித்தாகவும் பரிணமிக்கிறேன்.

3-29 அநாக்ராந்த விகல்பேந சப்தைரப்யகதர்சிதா

ஆத்யானோபதிநாப்யேவம் வர்த்தே அஹம் அசித் ஆத்மநா

பொருள் – நான் எந்த விதமான மாற்றங்களும் அடையாமல் உள்ளேன்; சப்தங்களின் மாற்றங்களாலும் எனக்கு எந்தவிதமான தோஷமும் ஏற்படுவதில்லை. ஆயினும் எனது இச்சை காரணமாக நான் அசித்தாகவும் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

3-30 பஹிரந்த: பதார்த்தே ஹி சித் ஸ்வரூபமகண்டிதம்

விசிஷ்டதி ததாப்யே தத் சித்ரயோபாதிஸம்பதா

பொருள் – நான் பிரிக்கப்பட இயலாதவளாகவே உள்ளேன். என்றாலும் எனது சித் ஸ்வரூபமானது அசித்தாகவும் சித்தாகவும் இரண்டாகப் பிரிந்து, இந்த உலகில் காணப்படுகிறது.

3-31 ஸ்வாதந்தர்யமேவ மே ஹேதுர்நாநுயோஜ்யஸ்மி கிஞ்சந

இத்தம் ப்ரபாவாம் ஏவம் மாம் விதந் புத்தோ பவிஷ்யஸி

பொருள் – இவ்விதம் நான் (இரண்டாகப் பிரிந்து) காணப்படுவது என்பது எனது இச்சை காரணமாகவே ஆகும். நான் யாருக்கும் வசப்பட்டவள் அல்லள். இந்திரனே! எனது இத்தகையே பிரபாவத்தை நீ அறிந்து கொண்டால் மிகுந்த ஞானம் பெற்று விடுவாய்.

3-32 கதம் ஸ்ருஜஸி வை லேகாந் ஸுகதுக்க ஸமந்விதாந்

அஸ்ருஷ்டிர்ஹி வரம் யத்வா ஸ்ருஷ்டிரஸ்து ஸுகாத்மிகா

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தாயே! உனது இந்தப் படைப்புகளில் சுகமும் துக்கமும் ஆகிய முரணான இரண்டும் எப்படி இருக்கின்றன? இதனை நீ எவ்விதம் படைக்கிறாய்? இவ்விதம் செய்யாமல் நீ இவற்றைப் படைக்காமலேயே இருப்பதும், அல்லது படைக்கவேண்டும் என்று விதி இருந்தால் சுகத்தை மட்டுமே படைப்பதும் அல்லவோ சிறந்தது?”, என்று கேட்டான்.

3-33 அநாத்யவித்யா வித்தாநாம் ஜீவாநாம் ஸதஸந்மயம்

ஸம்சிதம் கர்ம ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய மிச்ரம் ஸ்ருஷ்டிம் கரோமி அஹம்

பொருள் – இதனைக் கேட்ட மஹாலக்ஷ்மி, “இந்திரனே! எண்ணற்ற காலமாக ஜீவன்கள் அவித்யையின் (அறியாமை) பிடியில் சிக்கியபடி உள்ளன. இதனால் இவர்கள் புண்ணியம் மற்றும் பாபம் ஆகியவை நிறைந்த கர்மங்களில் ஈடுபட்டபடி உள்ளனர். இந்தப் பலன்களுக்கு ஏற்றபடியே எனது ஸ்ருஷ்டியும் உள்ளது”, என்றாள்.

3-34 ஶஷிரோதஸம்பவே தேவி ஸ்வாச்சந்த்யம் தே கதம் பவேத்

கர்ம சேத்ஸமபவேக்ஷ்ய த்வம் விததாஸி ஸுகாஸுகே

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “திருப்பாற்கடலில் அவதரித்தவளே! தேவி! அனைத்தையும் ஜீவன்களின் கர்மத்தின் பலன்களுடைய அடிப்படையிலேயே நீ

படைக்கிறாய் என்றால் – படைப்பில் உனக்கு உள்ள இச்சை காரணமாக – என்று நீ எவ்விதம் கூறமுடியும்?”, என்றான்.

3-35 குர்வத்யா மம கார்யாணி கர்ம தத்கரணம் ஸ்ம்ருதம்

கர்த்துச்ச கரணாபேக்ஷா ந ஸ்வாதந்தர்ய விதாதிநீ

பொருள் – இதற்கு மஹாலக்ஷ்மி இந்திரனிடம், “எனது ஸ்ருஷ்டிக்கு உறுப்பாகவே இந்தக் கர்மங்கள் உள்ளன (அல்லது இந்தக் கர்மங்களையே எனது ஸ்ருஷ்டிக்கு உரிய நிமித்த காரணமாக நான் கொள்கிறேன் எனலாம்). ஒரு பொருளைப் படைக்கும் ஒருவன், அந்தச் செயலுக்காக எந்த ஓர் உபகரணத்தையும் பயன்படுத்தலாம் அல்லவா? இதனால் அவனுக்கு உள்ள “படைக்கும் செயலின் சுதந்திரம்” மற்றும் ஆற்றல் ஆகியவை எந்தவிதத்திலும் பாதிப்படையாது அல்லவோ?”, என்றான்.

3-36 நிரவத்யா ஸ்வதந்தர அஹம் நாநுயோகபதே ஸ்திதா

விபஜே பஹிதாத்மாநம் கர்த்ருகர்மக்ரியாதிநா

பொருள் – தூய்மையும் ஸ்வதந்திரமும் உடைய நான் யாருக்கும் அடிமையாகவோ வசப்பட்டவளாகவோ இருப்பதில்லை. படைப்பதைப் பொறுத்தவரை – படைக்கும் உபகரணங்களாகவும், படைக்கும் செயலாகவும் – நானே பரிணமிக்கிறேன்.

3-37 லீலாயை காரணம் நாத்ர ம்ருக்யமேவம் ஸ்திரோ பவ

யத்வா தத்வாஸ்து தத் தேவி ஸ்வாதந்தர்யம் தே யதி த்ருசம்

ஸ்ருஷ்டி ப்ரகாரமாக்யாஹி நமஸ்தே பத்மஸம்பவே

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி இந்திரனிடம், “இப்படியாக எனது செயல்களுக்கு எந்தவிதமான காரணமும் கண்டுபிடிக்க நீ முயல வேண்டாம். இவை அனைத்தும் எனது லீலைகளே ஆகும். ஆகவே அமைதியுடன் இருப்பாயாக”, என்றான். உடனே இந்திரன், “தேவீ! அப்படியே ஆகட்டும்! ஸ்ருஷ்டியில் உனக்கு முழுச் சுதந்திரம் உள்ளதாகக் கூறுகிறாய். தாமரையில் உதித்தவளே! அத்தகைய ஸ்ருஷ்டியின் செயலை விளக்கவேண்டும். உன்னை வணங்கிக் கேட்கிறேன்”, என்றான்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் மூன்றாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்